

De Echte Bres Column 18

Dit keer voor het eerst in mijn leven dat ik geen zin heb om mijn column te schrijven. Echt hé, want ik heb echt iedere dag het nieuws gevolgd, kranten gelezen, twitter, Facebook, Instagram bekeken, en het enige wat ik daarin heb mee gekregen is: Mark Rutte overleeft motie van wantrouwen, Mark Rutte III gaat door waarschijnlijk, lukt het om de demissionaire minister president Mark Rutte het vertrouwen te herstellen.

Tijd voor een nieuwe generatie zeggen sommige, en Mark Rutte moet zo spoedig mogelijk vertrekken. Maar er gebeurt helemaal niks van dat alles, ook het verzoek van Wilders om de kabinet leden te vervolgen is kansloos bij de (D66) rechters. Dus met andere woorden dit demissionaire kabinet onderleiding van de grootste leugenaar van Nederland die overal mee weg komt poldert gewoon door, en hoe je het ook went of keert Mark Rutte, Hoekstra, Koolmees, Kaag en noem ze allemaal maar op.

Mensen die Nederland gigantisch naar de klote helpen, liegen, bedriegen, alles weglachen, schijt aan alles hebben, vastgeroest zitten op het pluche, en in januari terwijl het Kabinet was gevallen al een beschuldigend vingertje opstak naar het hele systeem dat volgens hun met name dan Mark Rutte heeft gefaald, en daar bij vertelde dat ze nu nog meer macht hadden.

Dus om simpel uit te leggen het is de schuld van het systeem dat hij zo hardnekkig blijft verdedigen. Ik denk dat deze Mark Rutte de naam van Pinnokio nog niet eens mag dragen of Ali Baba en zijn 40 rovers.....nee deze man blijkt in staat te zijn geweest om een heel land naar de verdommenis te helpen en daar zijn geen woorden voor vind ik.

Nogmaals ik heb geen zin in meer om deze beroepsoplichters allemaal een podium te geven, want het enige waar ze super goed in zijn is het wegwuiven van belangrijke zaken, en het gauw maken van nieuwe wetten.....een groot misselijk makend zootje ongeregeld is het, de goeie niet te na gesproken natuurlijk.

Ja, en dan om toch maar effe met wat leuks te eindigen want het leven gaat gewoon door ondanks alles, is dat ik goed nieuws over mijn Corretje heb. Want (en daar kan geen Rutte of Kaag tegen op) ze moest afgelopen vrijdag weer na dat ze de week ervoor weer bloed had laten prikken en door de scan geweest terugkomen voor de uitslag.

En geloof mij nou als ik zeg dat dat iedere keer verdomd spannend is, en ik heb er een paar dagen van te voren al een klomp op mijn maag liggen zo groot als het hele demissionaire kabinet bijeen.

Echt waar, ik zit dan gewoon niet lekker in mijn vel en heb als ik niet oppas zo met iedereen ruzie, zelf met mijn Corretje. Maar we kwamen binnen bij onze oncoloog (dat is echt een wereldwif) met een grote smile op haar gezicht (kon ik zien aan haar glimmende ogen) die net boven het mondkapje zaten. De scan werd er bij gehaald, de grafieken, en de uitleg was zo weer grandioos want Corretje ging heel goed. Haar bloedwaarden waren weer gezakt en ook op de scan was er niets meer te zien.

Nou kan dat natuurlijk gauw veranderen, en je weet het nooit, maar god wat ben je dan blij met dat nieuws en dat de dokter dan de wijze woorden spreekt 'het gaat perfect, en zo doorgaan'. We zijn blij met haar, en ook natuurlijk dat ze Corretje zo goed in de gaten houdt. Nu weer twee maanden wachten en dan alleen bloedprikken en geen scan, om dan weer te horen hoe de stand van zaken is.

Ja, er was nog wel een klein dingetje, en Corry wilde graag dat ik dit verwerken zou in deze column. We zetten de wagen altijd voor de deur van het ziekenhuis omdat ik zo'n kaart heb omdat ik natuurlijk moeilijk loop en niet voor niks in de scootmobiel zit. Tot zo ver alles goed, en als je ons ziet lopen zijn we net een verliefd stel dat elkaar net heb leren kennen.

Maar dat is niet zo natuurlijk want we zijn al bijna 50 jaar samen, en we lopen hand in hand om mij wat zekerder te laten lopen. Maar op de een of andere manier ben ik dan net effe wat roekelozer dan normaal en jullie voelen hem al aankomen.....hup ik maakte weer een smak en lag languit voor de een of ander balie waar hele lieve zusters aan het werk waren.

Deze zusters vlogen op mij af als of ik George Cloony was en vroegen 'gaat het meneer kunnen wij u helpen, bent u duizelig' ik kreeg een arm aangeboden van een man die mij stevig overeind trok en toen ik weer op die kutpoten van mij stond een beetje bij te komen kwam er nog een zuster aan die vroeg aan mij 'hé Henk kan je mij niet meer' en mijn Corretje die darm zei gillend van de lach 'of hij je kent, of hij je kent hij is voor je gevallen'. Nou iedereen weer in een deuk natuurlijk en als een heel gelukkig stel wij weer naar buiten.

Dus wat er ook gebeurd in het nog wel mooie Nederland (duurt niet lang meer) onze week kon niet meer stuk!!

Tot volgende week!

Lieve groet van Henk Bres!